

PŘÍSTROJ NA TELEPATII: PROTOTYP UŽ EXISTUJE

květen 2014

PSYCHOLOGIE | DNES

číslo 5, 20. ročník
cena 53 Kč, 2,62

vydává Portál,

Theodora Remundová
o ženách alkoholičkách

Buldoci nejezdí
ve fiatu!

Jak funguje
**chemie
lásky?**

Kde se berou
noční můry?

**Bojím se,
že mě partner
opustí**

**Romantický
snílek?**

Děkuji, mám dost!

ISSN 1212-9607

05

Mozek pod vlivem milostné chemie

Zamilovanost nás doslova zahltí pocitem štěstí. V přítomnosti milované osoby nám rudnou tváře, potí se nám dlaně, srdce bije jako o závod – a chováme se podobně jako člověk s obsedantně-kompulzivní poruchou, zjistili neurovědci z Chicaga.

Zamilování je z hlediska organismu chemický proces. „Tělo je zaplaveno látkami, jež vyvolávají fyzické reakce,“ říká Patricia Mumbyová, profesorka psychiatrie a neurověd a ředitelka kliniky Loyola Sexual Wellness Clinic v Chicagu. Hladiny těchto látek, mezi které patří zejména dopamin, adrenalin a noradrenalin, se automaticky zvýší, když se dva lidé do sebe zamilují. Dopamin je zodpovědný za pocity euforie a zároveň adrenalin a noradrenalin mají na svědomí neklid, roztržitost a to zvláštní svírání na hrudi jdoucí ruku v ruce s prvními projevy lásky.

Chemický rozbor lásky

Nejnovější výzkumy z oblasti neurologie prokázaly, že v průběhu zamilovanosti mozek pravidelně uvolňuje specifické skupiny hormonů, z nichž největší roli hrají feromony, což jsou chemické látky vylučované z těla, které slouží k vyvolávání určitých reakcí u příjemců. Dále pak dopamin, hormon zodpovědný za vnitřní motivaci, který způsobuje šťastné pocity při dosažení cíle a zároveň může vyvolávat určitou závislost. Tento hormon působí přímo na vegetativní nervovou soustavu, při jeho zvýšené hladině jsou tedy znatelné fyziologické příznaky jako např. zrychlený srdeční tep nebo zvýšený krevní tlak, zrychlené dýchání, pocení...

Dalším významným hormonem je noradrenalin umožňující tělu překonávat krátkodobou zátěž a zvýšenou aktivitu. A konečně serotonin, který má na svědomí vznik našich nálad a jehož zvýšená hladina vyvolává šťastné pocity, zatímco snížená stavy smutku až deprese.

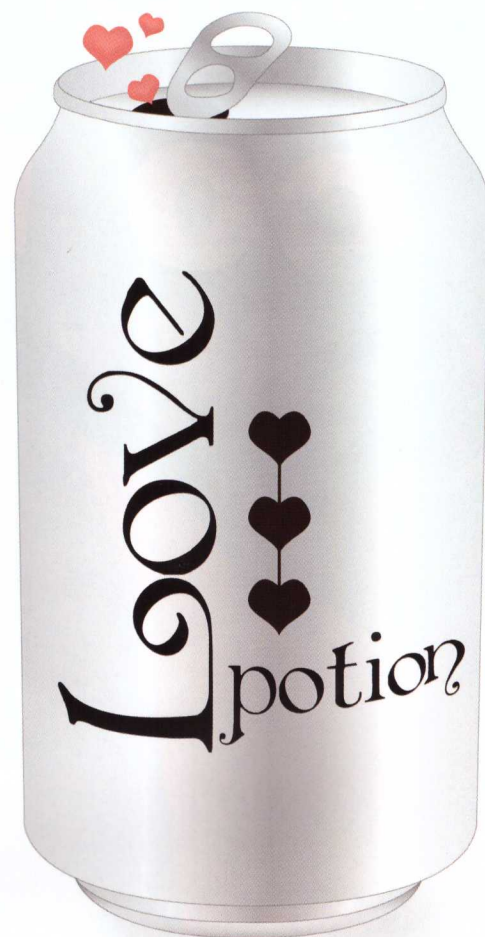
Zamilovanost je jako obsedantní porucha

Vyšetření MRI (magnetickou rezonancí) ukázalo, že lásku je v mozku opravdu možné prokázat pomocí zobrazovacích metod. Potvrdilo, že stav zamilovanosti aktivuje v mozku centrum radosti a rozkoše. Když se zamilujeme, průtok krve se ve zmíněné oblasti zvýší. Jedná se o stejnou oblast, která má na svědomí obsedantně-kompulzivní chování. „Láska snižuje hladinu serotoninu, což je také běžné u lidí, kteří trpí obsedantně-kompulzivní poruchou,“ uvádí Mary Lynnová z téže kliniky. „To může vysvětlovat, proč se v počátečních fázích vztahu nesoustředíme skoro na nic jiného než na našeho partnera,“ dodává. Platí i rčení, že láska je slepá, protože na počátku vztahu máme tendenci idealizovat si partnera a vidět jen věci, které vidět chceme,“ upozorňuje Mumbyová. „Lidé, kteří partnerský vztah vidí zvenku, na něj mohou mít mnohem objektivnější a racionálnější pohled než samotní zamilovaní.“

Fáze lásky

Existují tři fáze lásky: žádostivost, přitažlivost a oddanost. Žádostivost je fáze řízená hormony, při které zažíváme sexuální touhu a jež nás nutí hledat si partnery. Vyznačuje se zvýšenou hladinou pohlavních hormonů – testosteronu u mužů a estrogenů u žen. Působí ve zlomku vteřiny a v novém vztahu trvá jen krátce, několik týdnů nebo měsíců.

S fází přitažlivosti se pojí zvýšené proudění krve centrem potěšení. Přitažlivost je intenzivnější emoce zaměřená na určitě

tého člověka. Vyvíjí se z první fáze zamilovanosti a je to právě ona, která má na svědomí věrnost. Tato fáze většinou trvá od šesti měsíců až po tři roky. Během fáze přitažlivosti prožíváme velmi silnou vazbu k partnerovi. Silný pocit sounáležitosti již není založen primárně na fyzické přitažlivosti. Endorfiny a hormony vasopresin a oxytocin, jež v této fázi lásky začnou zaplavovat tělo, pomáhají navodit celkový pocit pohody a bezpečí, což je nezbytné pro dlouhodobé udržení vztahu. Tento extrémní pocit sounáležitosti mizí během fáze oddanosti, kdy si tělo vytváří toleranci vůči podnětům vyvolávajícím potěšení způsobené druhou osobou.

Podle sciencedaily.com zpracovala
Šárka Kubcová